

J E S E N I Š K I

Poština plačana v gotovini

KOVINAR

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA JESENICE

Leto II.

Jesenice dne 12. februarja 1949

Štev. 6

Naročnina:

Letno din 100—
Polletno din 50—
Četrletno din 25—
Posamezni izvod din 2—

Pred IV. kongresom LMS

MLADINA V ŽELEZARNI BO Z DELOM IN ŠTUDIJEM POČASTILA KONGRES

V počastitev IV. kongresa Ljudske mladine Slovenije so napovedali mladinski aktiv v jeseniškem okraju tekmovalno po vseh točkah dela mladinske organizacije. Poleg tega je več aktivov že sprejelo razne obveznosti. Tako bo aktiv **opekarne v jeseniški železarni** poleg že obstoječih 4 mladinskih brigad formiral še eno proizvodno brigado. Uvedli bodo mesečno posvetovanje o delu teh brigad. Brigade bodo znižale proizvodne stroške za 3%. Do kongresa LMS bodo opravili v obratu 1000 prostovoljnih delovnih ur. Organizirali bodo tedenski študij za obe izmeni in izvedli strokovna predavanja vsakih 14 dni. V pevski zbor se bo vključilo osem mladink in organizirali proslavo stoletnice Prešernove smrti.

Aktiv LMS mehanične delavnice bo poleg 5 obstoječih proizvodnih mladinskih brigad organiziral še dve mladinski brigadi. Proizvodne stroške bodo znižali za 5%, normo pa prekoračili za 6%. Osnovni bodo komisijo za ocenjevanje izpolnjevanja proizvodnega plana in kvaliteta dela brigad. V sindikalni tečaj bodo poslali dva mladince, v ostale tečaje pa 4. Do kongresa bodo opravili 1000 prostovoljnih delovnih ur v obratu in na stanovanjskih blokih itd.

Mladinski aktiv na prometu bo v predkongresnem tekmovalju organiziral dve mladinski brigadi. S prostovoljnim delom bodo popravili eno lokomotivo. Študijske sestanke bodo imeli redno vsakih 14 dni. Udeleževali se bodo prostovoljnega dela pri nakladanju in razkladanju starega železa.

Mladinski aktiv v žični in hladni valjarni bo še pred kongresom zjel v svojo organizacijo 25 neorganiziranih članov.

Poleg aktivov v železarni so tudi mladinski aktiv na terenu sprejeli razne obveznosti in jih že pričeli izvrševati.

Nastavni center železarne izpolnjuje obveznosti

Dne 22. decembra 1948, na dan Jugoslovanske armade, je mladina železarne Jesenice sprejela obveznost, da se bo stoodstotno udeleževala vežb predvojaške vzgoje. Istočasno je pozvala na tekmovalno vso mladino v državi, zaposleno v težki industriji. Z veseljem ugotavljamo, da mladina železarne častno izpolnjuje dano obljubo, kar dokazujejo rezultati ob koncu januarja t. l. Do tega časa je namreč mladini

uspelo, da se udeležuje stoodstotno vaj predvojaške vzgoje, v teoretičnem pogledu pa so že predelali odnosno obvladali 97% predpisane tvarine. Da bi še bolje obvladali učno snov, podaljšujejo rok tekmovalja do 1. maja 1949, praznika delavskega razreda v novi Titovi Jugoslaviji. Mladina železarne obljublja, da bo z nezmanjšanim pletom nadaljevala s tekmovaljem.

A. P.

Zbor obveznikov predvojaške vzgoje na Dan JA

ŽELEZARNA JESENICE

Hojak Nande - novator in racionalizator

tako, da jim stoodstotno podaljša delovanje.

Še in še bi lahko pisali o novatorju

Hojak Nande

in racionalizatorju Hojaku. Njegova dela so vidna vsakomur. Poleg zgoraj navedenega izuma, naj povemo še sle-

deče: Na lokomotivskem parnem kotlu se nahaja napajalna glava, v kateri je povratni zaklopnik, v slučaju da ta zaklopnik odpove, pa se nahaja tudi v kotlu zaklopni vijak. Znano je, da je v tem cevovodu ogromen pritisk od 25 do 30 atmosfer, zato so bile stalne težave v tem, kako zagostiti z azbestom iglo zapornega vijaka, da ne bi propuščal vode. To zgostitev smo morali skoraj mesečno menjavati, če smo hoteli, da ni bilo propuščanje vode. Tov. Nande pa je tudi vse to uredil po svoje in tako imamo sedaj že eno leto mir s temi zapornimi vijaki. Pa ne samo, da nimamo z njimi nikakih težav, temveč prihranimo tudi dragoceni azbest, ki je zelo draga rudnina in katere smo letos prav po zaslugi Hojaka porabili komaj 56%.

Poleg tovariša Hojaka pa je v kurilnici še več drugih strokovnjakov v urejevanju parnih strojev in postavljanju njihovih razvodnikov, tako da tečejo lokomotive v železarni brezhibno in jih je pohvalil tudi kotelni komisar od direktije državnih železnic, kateri vrši kontrolo nad njimi.

Ves kolektiv kurilnice v železarni je prepričan, da bodo naši domači strokovnjaki premagali vse težave, ki bi se pojavile. To upanje zlasti opravičuje tov. Hojak Nande, ki je s svojo spretnostjo že dokazal, da je kos vsem zadanim nalogam.

Družabni večer najstarejših delavcev in nameščencev v železarni

Pred kratkim je bil v zgornjih prostorih tovarniške menze družabni večer delavcev in nameščencev, ki so v železarni zaposleni preko 40 let. Po službenih letih sta najstarejša tovariša **Torkar Franc** in **Medja Anton**, oba mojstra v jeklolivarni. V železarni sta zaposlena že polnih 55 let.

Večera se je udeležilo 97 tovarišev. Lepo je bilo videti te stare in častiljive, pri delu in življenjskih borbah preizkušene moške, ki so v svojih mladostnih letih morali delati po 12 in tudi po 18 ur na dan.

V imenu uprave sindikalne podružnice je zaslužne tovariše pozdravil tov. Jože Homan, v imenu železarne pa direktor tov. ing. Torkar Janko, kateri jim je izročil tudi denarne nagrade. Pri tem je naglasil, da te nagrade niso plačilo, ampak mala priznalnina za njihovo dolgoletno službovanje. Vse navzoče je pozval, naj svoje pridobljeno

strokovno znanje prenesejo na mlajše tovariše.

Tov. Matija Sušnik pa je tovarišem, ki so do 1. maja 1948 dopolnili 40 let službovanja, izročil lepe priznalne listine (diplome), delo akademskega slikarja tov. Božidarja Jakca. Sivolasi Matija je nato prikazal trpljenje mladostnih delavcev v železarni pred 40. odnosno 50. leti. Takrat so delali po 12, pa tudi po 18 ur na dan in to celo ponoči. Danes je seveda vse drugače. Današnji mladini je dana vsa možnost strokovnega usposabljanja. Če danes 18-letni mladenič nastopi službo v železarni, jo z lahkoto opravlja 30 let, nato pa bo še ob polni življenjski sili šel v pokoj in prejemal pokojnino, s katero se bo dalo dostojno živeti.

Ob zvokih godbe „doktorja Šuberta“ in ob prijetnem kramljanju je le prehitro minil prijeten večer.

Povečajmo obisk Ljudskih univerz

V okviru Ljudske prosvete mesta Jesenice ima Ljudska univerza v svojem programu za mesec februar 1949 naslednja predavanja:

- 14. II. 1949 „Kaj so narodi, njihov položaj v kapitalizmu in socializmu“;
- 21. II. 1949 „Petletni plan in razvoj ljudskih republik“;
- 28. II. 1949 „Kaj preoblikuje našo zemeljsko skorjo?“

Predavanja Ljudske univerze na Jesenicah so vsak ponedeljek ob 19.30. uri v Mestnem kinu.

Za dosego vloge, ki jo ima Ljudska

univerza, katera naj utira pot pri miselni prevzgoji delovnega ljudstva s tem, da v zgoščenih predavanjih podaja živo stvarnost našega razvoja na političnem, gospodarskem in kulturnem polju, pozivamo vse organizacije Osvobodilne fronte, Zveze borcev, Enotnih sindikatov, AFŽ in LMS, da z dobro agitacijo in propagando dosežejo pri ljudstvu, da bodo predavanja zadovoljivo obiskana, kakor tudi, da gradivo iz predavanj uporabljajo za diskusijo v frontnih študijskih seminarjih na terenu.

Odbor Ljudske univerze.

V Prezrenjah bodo ustanovili Kmetijsko obdelovalno zadrugo

Prejšnji teden so se kmetje iz Prezrenj zbrali na posebnem sestanku, na katerem so predvsem razpravljali o ustanovitvi kmetijske obdelovalne zadruge, ker večina delovnih kmetov noče zaostajati za drugimi kraji, kjer so se že odločili za poštenejše in naprednejše življenje.

Seveda pa ustanovitev obdelovalne zadruge nekaterim ne gre v račun, posebno pa ne Perne Antoniji, ki je od hiše do hiše osebno agitirala, da se kmetje ne bi vključili v zadrugo. Pa to ji ne bo dosti pomagalo. Vsi pošteti kmetje namreč vedo, da bo obdelovalna zadruga le njim samim v korist, vedo tudi, da Pernetova nima poštenih

namenov. Pernetova in njen mož se namreč nikakor ne moreta in nočeta znajti v naši dobi in zaostajata za tokom življenja, ki gre nevzdržno naprej k boljšemu in lepšemu. Pernetovi, čeprav imajo lepo posestvo, so vedno razne odkupne komisije odpravili s tem, da je mož kričal, žena pa jokala. S takim svojim ravnanjem sta dokazala vsako nerazumevanje do skupnosti.

V čast Prezrenčanov pa moramo povedati, da se ne brigajo dosti za nemno besedičenje Pernetove. S prepričanjem in prevdankom se bodo vključili v obdelovalno zadrugo, ki bo koristila vsemu poštemu delovnemu kmetiskemu kolektivu in tolkla po zadnjiaki in špekulantih.

Občni zbor sindikalnega pododbora službe delavske preskrbe Železarne

V soboto 29. januarja zvečer je imel sindikalni pododbor v lepo okrašeni dvorani Fizikturnega doma na Jesenicah svoj letni občni zbor. Iz referata, ki ga je podala tov. tajnica, je razvidno, da so v letu 1948. izpolnili le 75% zadanih nalog, največ zaradi nedelavnosti posameznih referentov, poverjenikov, pa tudi samih članov, katerih je 370. V preteklem letu so opravili 1564 prostovoljnih delovnih ur na ekonomiji in v obratih. Najboljše uspehe pri prostovoljnem delu so dosegli v predkongresnih tekmovanjih na čast V. kongresa KPJ in II. kongresa KPS itd. Na proslavi 29. novembra je bilo pohvaljenih in nagrajenih 14 članov.

Po referatih je bila daljša diskusija, v kateri so člani iznašali razne probleme in predloge. Pri volitvah je bil izvoljen nov pododbor in delegati za občni zbor sindikalne podružnice kovinarjev, ki bo koncem februarja.

Ob zaključku so sprejeli več sklepov, s katerimi se obvezujejo, da bodo imeli obratne in študijske sestanke vsakih 14 dni. Nabavni oddelek bo dobavljal vse blago po zaključnicah tako, da bo vse garantirano blago razdelil do 10. v mesecu. Organizirali bodo še tri poslovalnice in dve delavsko-naměstenski restavraciji, povečali bodo ekonomijo za 10 ha orne zemlje, zboljšali prehrano v menzah in delavsko-uslužbenih restavracijah za 150 kalorij. V čevljarni bodo povečali proizvodnjo za 6 odstotkov, prav tako v krojaški in šivilski delavnici. Letos bodo v prvem polletju opravili 3000 prostovoljnih delovnih ur. V tem smislu so poslali tudi resolucijo GO ES Slovenije in CO ZSJ.

SLUŽBA DELAVSKE PRESKRBE V ŽELEZARNI NA JESENICAH SE POSTOPOMA ZBOLJŠUJE

Iz Industrijskega magazina železarne Jesenice se je razvila široka služba delavske preskrbe. Imajo naslednje oddelke: planski, nabavno-prodajalni, oddelek za menze, računovodstvo, ki je decentralizirano, administracijo in ekonomijo s posestvi, vrtnarijo, pitilišči in žago. Ekonomija je bila ustanovljena v začetku 1948. leta in jo s polno odgovornostjo vodi tovariš Kuntič Vinko. Že v letu 1948. je krila 50 odstotkov potreb zelenjave v menzah in 100 odstotkov ozimnic.

Ustanovljena je bila krojaška delavnica, čevljarna, kurivopromet z dvema krožnima žagama, ki žagata delavcem drva in mesarija.

Uprava ima 11 poslovalnic z garantirano preskrbo s posebno poslovalnico za zelenjavo in poslovalnico za tekstilno blago in obutev za udarnike. Ima tudi vinski klet, ki oskrbuje menze in širšo potrošnjo, skladišče manufakturnega blaga in čevljev.

V tej trgovski mreži je zaposleno nad polovico mladine. Vajencev je 50, tako da ima vsak pomočnik po tri vajence. Mladinec Lah Ivan je poslovodja največje poslovalnice, tudi mladinka Minka Preželj je poslovodkinja in še vrsta drugih, ki imajo le eno in pol do

dve leti prakse. Pokazali so boljše uspehe kot stari poslovodje. Vse trgovsko osebje je plačano po normah.

V delavsko službo preskrbe so pritegnili tudi Tovarno verig v Lescah, HC Moste in Gradis Jesenice, tako da sedaj oskrbujejo do 14.000 ljudi.

Uprava je stopila v stik z nadrejenimi organi, da bodo lahko direktno nabavljali blago od proizvodnih podjetij. To bo v najkrajšem času urejeno. V načrtu imajo, da organizirajo še dve točilnici, tri prodajalnice in dve menzi.

S tesnim sodelovanjem sindikalnega pododbora, partijske organizacije in direktije železarne uprava službe delavske preskrbe rešuje vse probleme in se trudi za čim boljše in hitrejšo postrežbo svojim članom.

Kljub težavam tudi slepi hočemo do cilja

V našem uredništvu se je pred kratkim zgledal Jeseničanom dobro znani slepec tov. Olip Franc in izročil sledeče pismo, ki ga rade volje objavljamo:

Če se ozremo v bedno preteklost slepih, vidimo, da je danes marsikaj drugače. Preje si srečaval ob cestah, na raznih „božjih potih“ zavržene in zapuščene slepe nesrečnike, ki so čakali usmiljene roke, majhnega daru za njihovo borno življenje.

Danes pa slepci v ranih jutranjih urah hite z nasmehom na delo v razne tovarne in druge ustanove. Zavest, da so koristni, jih navdaja s ponosom. Boriti pa se morajo z raznimi težavami, ki pa bi se dale brez težav odpraviti. Ljudje dobrega srca pomagajo slepemu tovarišu ali tovarišici pri njihovem gibanju na železniških postajah, avtobusih, prometno nevarnih križiščih in ulicah.

Do sedaj so bili večinoma zaposleni v delavnicah slepih v Škofji Loki. Zdobrovi pri Ljubljani, tekstilnih tovarnah in kartonazah. Pri tem delu dosega jo norme vidnih in jih celo presega jo. Zaposleni so tudi pri hišnih telefonskih centralah. Na zaposlitev čaka še 10 slepih absolventov tečaja za telefoniste hišnih telefonskih central. Ustanove jeseniškega okraja in tuđi drugod se naprošajo, da zaposle predvsem te tečajnike, ki bodo z vestnim delom skušali izraziti svojo hvaležnost. V to svrhu je potrebna malenkostna preureditev telefonske centrale.

Po ugotovitvah komisije Združenja slepih so za slepe primerna še razna druga delovna mesta v čevljarskih delavnicah, v tovarnah pohištva, metalnih izdelkov itd. Treba je na eni strani izkoristiti njihovo delovno silo, na drugi strani pa dokončno zatreti njihov občutek manjvrednosti, ki je mučna

Kaj je pokazala učiteljska konferenca na Jesenicah

Učiteljstvo jeseniškega okraja je hotelo čim boljše uporabiti letošnje seme-stralne počitnice. Zato so se koncem januarja zbrali na dvodnevno delovno konferenco, na kateri so ugotovili uspehe prvega polletja, ugotovili pa so tudi razne težave in pomanjkljivosti pri vzgojnem in izobraževalnem delu.

Konferenca je pokazala, da upraviteljstva nekaterih osnovnih šol nimajo zadostne povezave s krajevnimi ljudskimi odbori, ali pa obratno, da nekateri odborniki, odgovorni za prosveto, nimajo dovolj razumevanja za potrebe šol. To se zlasti opaža pri plačevanju raznih računov. Tako je n. pr. MLO Jesenice iz kredita za osnovno šolo plačal račune za beljenje Dijaške kuhinje in za peči Glasbene šole. Pravilno je le tako, da krajevni ljudski odbori ne smejo plačati nobenega računa, dokler ga ne vidira šolsko upraviteljstvo. Zato je na vsak način nujno potrebna tesna povezava med šolo in KLOjem. Učitelji naj se udeležujejo sej krajevnih ljudskih odborov in se tam pomenijo o vseh stvareh.

Pri vzgojnem delu v šoli je treba pri otrocih ustvarjati pravilen odnos do dela, do učenja, treba je voditi borbo proti nepravilnemu tovarištvu. Znanosti ne smemo potvarjati. Politično-vzgojne naloge, ki se stavljajo pred učiteljstvo, niso lahke, ampak zelo odgovorne. Za izvrševanje teh nalog je potrebna dobra volja in enotnost učiteljskega kolektiva. Pri žigosanju lenuhov se moramo posluževati pravih vzgojnih prijemov, moramo se poglobiti v duševnost otrokovo, da bi mu z nepravilnim postopkom ne napravili krivice. Naloga učitelja je, da otroka stalno dviga, da mu da to, kar mu manjka, da postane vreden član človeške družbe. Slučaji nepopolnosti lenuhov naj se obravnavajo na roditeljskih sestankih, posamezno s starši.

Nekateri učitelji so na konferenci iznesli, da mladinci — voditelji pionirjev — ne delajo s pionirji. Pionirska lista „Ciciban“ in „Pionir“ sta pri otrocih zelo priljubljena, zato bi bila velika škoda, če bi se naklada morala znižati. Okrajni počitniški dom, ki ga je pionirjem podaril Okrajni ljudski odbor, nudi pionirjem lepo priliko, da razmišljajo o tem, kako si bodo dom uredili in koga bodo poslali tja na počitnice.

Navzoči sekretar agit-prop komisije pri Okrajnem komiteju KPS tov. Kopriva Ivan je opozoril učiteljstvo na dva aktualna problema na vasi: **reorganizacija kmetijstva in ustanavljanje kmetijskih obdelovalnih zadrug**. Otroci naj spozna, da pri tem ne gre samo za višji hektarski donos, ampak tudi za družbeno funkcijo našega kmetijstva. Učiteljstvo naj poseja sestanke, na katerih naj pojasnjuje problem reorganizacije. Tov. Miculinič z Bleda je povedal, da je na Bledu ustvarjena tesna povezava z MLO-jem s tem, da izmenoma posejajo seje, na katerih pridejo do prekornih zaključkov in spoznanj, kar jim služi pri idejni vzgoji v šoli. Slično je tudi v nekaterih drugih krajih.

Tov. Žvan Franc, referent za ljudsko prosveto pri OLO je poudaril potrebo pomoči prosvetnih delavcev, zlasti v pevskih in dramskih grupah, pri študijskih krožkih in ljudsko-izobraževal-

dediščina prejšnjih režimov. Slepi so že danes ponosni na svoj, čeprav majhen doprinos k izgradnji naše domovine, v bodoče pa naj bi prav vsi živeli v srečni zavesti, da so družbi koristni.

Olip Fran,

poverj. Združenja slepih za okr. Jesenice

nih tečajih. Učiteljska pomoč je potrebna tudi pionirski in mladinski organizaciji, predvsem s pametnimi in vzgojnimi nasveti. Tov. Lampič iz Begunj poroča, da ljudje najraje posejajo ure slovenščine. V Ratečah je povabljenih na študijski sestanek le ozek krog ljudi, kar ni prav. Želja ljudi je, da bi se organizirala razna strokovna predavanja, ali manjka predavateljskega kadra. Tov. Kopriva omeni, da bodo predavatelje poslali tja, kjer bo potreba največja. Strokovna predavanja je treba združiti z ostalimi predavanji, za katere imajo ljudje manj zanimaja, a je nujno, da se tudi s temi seznanijo. Marsikje so odkrili dobre strokovnjake za predavanja, n. pr. Rekelj Franc in Marink iz Nomenja, Koniar iz Podvina itd.

Na navedeni konferenci, ki je bila vsekakor zelo plodna in koristna, je v diskusiji sodelovalo lepo število učiteljstva in iznašalo probleme svojega kraja. To je zelo pohvalno, saj dokazuje, da se večina našega učiteljstva resno prizadeva, da bi po svojih močeh čimbolj služila socialistični domovini, zlasti s prevzgojo naše mladine.

Pred zaključkom konference so bili z odobravanjem sprejeti sledeči sklepi:

1. Poglobili in dvignili bomo idejnost našega pouka v šolah na osnovi napredne socialistične znanosti.
2. Na šolah bomo dvignili disciplino učiteljstva in otrok.
3. Dali bomo iniciativo in organizirali izobraževalne tečaje na deželi.
4. Sodelovali bomo z množičnimi organizacijami in krajevnimi ljudskimi odbori o vprašanih šolstva in vzgoje in jih tudi zainteresirali za prosvetno delo.
5. Zanimali se bomo za probleme in delo pionirske organizacije.

UDELEŽENCI ZADRUŽNEGA TEČAJA V LJUBLJANI SE ZAHVALJUJEJO

Pred časom se je v Ljubljani pričel tečaj zadrugnih aktivistov, katerega se udeležuje tudi 13 tovarišev in tovarišic iz jeseniškega okraja, ki so te dni poslali Okrajnemu komiteju KPS Jesenice sledeče zahvalno pismo:

Tečajniki iz okraja Jesenice, zbrani na tečaju zadrugnih aktivistov v Ljubljani, vam pošiljamo tovariške pozdrave. Hvaležni smo vam, da ste nas poslali na tečaj, na katerem si bomo pridobili znanja za delo, katero nas čaka na vasi. Brez tega znanja bi nam bilo nemogoče iti v borbo za izgraditev socializma na vasi.

Na tem tečaju predavajo o kmetijstvu, ki obsega živinorejo, poljedelstvo, sadjarstvo itd., na osnovi zadrugne organizacije. Nadalje politično ekonomijo kot nauk in orožje v borbi proti vaškim bogatašem in špekulantom ter pomoč pri gradnji socialističnih organizacij, dalje zadrugništvo, zadrugno pravo in knjigovodstvo, ki so temelji organizacije zadrug. Slovenščina in računstvo pa nam nudita osnovno znanje.

Tečajniki imamo v internatu popolno oskrbo, stanovanje, hrano, šolske potrebščine itd. V tečaju imamo tudi razvedrilo, redno tedensko obiskujemo kino predstave ali gledališča. Osebnih izdatke krijemo s štipendijami, za naše družine pa prejemamo mesečne podpore.

Še enkrat vam pošiljamo iskrene pozdrave z obljubo, da bomo po povratku na dom prvoborci za interese delovnega ljudstva in pri gradnji socializma na vasi.

Smrt fašizmu — svoboda narodu!
Slede podpisi: Plemelj Matevž, Mulej Joža, Mulej Alojz, Šolar Anton, Cerkovnik Ivan, Zima Cvetka, Kramar Marija, Torkar Jože, Resman Ciril, Črv Marica, Mežik Marjan, Ropret Tilka in Stare Jože.

Dopisujte v „Jes. kovinarja“

Ne zapuščajte moje Koroške . . .

Ta teden se začno pogajanja za sklenitev mirovne pogodbe z Avstrijo. To pomeni, da je nastopil odločen čas. Gre za našo Koroško.

Brez dvoma je, da bodo imperialisti, zlasti pa avstrijska reakcija, ki je polna duha zločinskega hitlerizma, poskušali zatreti voljo koroškega ljudstva do priključitve k matični deželi Sloveniji oziroma Jugoslaviji. Naša dolžnost je, da brate onstran Karavanj podpremo v njihovi borbi proti zaslužnjevanju, v borbi za osnovne človečanske pravice, za pravice proti pangermanskem zaslužnjevalcu in sovražniku slovenskega življa na Koroškem. Naši Korošci nočejo umreti, nočejo ostati še nadalje hlapci in sužnji. To njihovo voljo dokazuje zlasti zadnja narodno osvobodilna vojna, ko so se koroški Slovenci z orožjem v roki uprli Hitlerju in njegovi vojski ter policiji.

Že v 4. številki „Jeseniškega kovinarja“ smo priobčili izviren dopis občinskega odbora OF Bistrica v Rožu na Koroškem iz leta 1947, naslovljen na stariše partizanskega junaka Matija — Tomaža Verdника z Jesenic, koroškega rojaka. Matijevi starši, ki so se že pred 40 leti preselili iz Koroške na Jesenice, so vedno vzgajali svoje otroke v ljubezni do rodne slovenske koroške zemlje. To dokazuje tudi dopis tov. Weiss Janeza, člana Pokrajinskega odbora Osvobodilne fronte za Slov. Koroško. Dopis se dobesedno glasi takole:

St. Janž v Rožu, dne 30. 7. 1947.

Delovanje tov. Verdника Matije — Tomaža kot organizatorja Osvobodilne fronte na Slovenskem Koroškem.

Leta 1943, 15. maja, se je izvršila prva večja partizanska akcija v Rožni dolini in sicer na Bistrici v Rožu, kjer je bila požgana Götzova žaga, uničeni stroji v dr. Jungferjevi tovarni akumulatorjev, izvršena smrtna obsodba nad izdajalcem gozdarjem Rohrom v Medvedjem dolu in uničena policijska postojanka takozvana Celovška koča na Mačinjski planini. Tedaj sem prvič slišal o partizanu Tomažu, ki naj bi bil domačin ali sin domačina iz Bistrice v Rožu. Meseca junija istega leta sem bil pozvan na sestanek s partizani k Bovčarju na Mače. Tedaj sem prvič osebno spoznal Matijo Verdника — Tomaža. Njegova osebnost je napravila name globok vtis. Takoj prvi trenutek je pridobil moje zaupanje in pod njegovim vodstvom smo takoj začeli organizirati

v Rožu osvobodilno fronto slovenskega naroda. Formirali so se občinski odbori OF po vsej Rožni dolini in z vsakim dnevom smo pridobili več pristašev, organizacija se je kljub terorju hitlerizma čedalje bolj razcvetala.

Tomaž me je večkrat osebno v moji hiši obiskal, še večkrat sva se pa sestala na Mačah pri Bovčarju, katera družina je takrat ogromno žrtvovala za našo organizacijo. Pošiljal je nam tudi pismena navodila za naše delo, tako, da smo bili stalno v kontaktu z njim. Posebno moram poudariti, da je bil Tomaž zelo pogumen, a je istočasno strogo pazil na konspiracijo, tako da je imel vsak neomajno zaupanje v njega.

V božičnih praznikih leta 1943 je prišel Tomaž v družbi Dušana Pirjevca-Ahaca, dr. Janeza Kmety-Mirkota in tovarišice Brede v St. Janž in se je čez praznike nastanil v moji hiši. Čez praznike smo imeli več sestankov s tovariši iz vsega Spodnjega Roža in pri tej priliki smo formirali tudi rajonski odbor za Spodnji Rož, kateremu so pripadali Permož Andrej in Gabrijel Miha iz St. Janža, Urh Olipic iz Trnj. Hans Richter iz Borovelj (kot zastopnik avstrijske manjšine v slovenskem Rožu) in moja malenkost. Med božičem in novim letom 1944 sta se Tomaž in Ahac nastanila pri predsedniku občinskega odbora OF Matevžu Krasniku v St. Janžu. V novoletnih praznikih so se konference in sestanki zopet nadaljevali v moji hiši. Posrečilo se nam je v teh dneh povezati vso organizacijo Roža med seboj ter smo navezali stike s Celovcem. Pri vseh pogovorih se je Tomaž izkazal za izvrstnega poznavalca koroških razmer.

Po novem letu se je naša organizacija razširila preko Drave na sever. Tudi to je bila največja zasluga tov. Tomaža, ki se ni ustrašil nobenih ovir in zaprek.

Vsi, ki smo ga poznali, smo ga ljubili in mu brezpogojno zaupali, zato nam še danes žalost prešine naša srca, ko se spomnimo onega nesrečnega dne v februarju 1944, (prav 28. I. 1944 — op. ur.), ko je bil tov. Tomaž na podgorjanskih Rutah tako nesrečno ranjen, da je na posledicah te rane umrl. Žrtvoval je svoje nadepolno življenje za svobodo koroških Slovencev in njegove zadnje besede so bile oporoka: „Ne zapuščajte moje Koroške!“

Weiss Janez s. r.
član. POOF za Slov. Koroško.

Delovno ljudstvo je proslavilo stoletnico smrti Fr. Prešerna

V vseh krajih jeseniškega okraja so na najsvetejši način proslavili stoletnico smrti največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna, zlasti pa v Vrbi, pesnikovem rojstnem kraju, kjer

„Luna sije“. Pripovedovali so tudi, da je hodil za deklico Julijo, ki ga ni ljubila. Čitali smo na AFŽ Stenčasu o njej: Ljubila ni ga deva zaželjena, zdaj sleherna ga ljubi deva-žena...

Hvala lepa, pionirji iz Vrbe! Zelo lepo je od vas, da ste na tako dostojen način počastili svojega rojaka in največjega slovenskega pesnika. Oglasite se še kaj. Pišite, koliko obiskovalcev je bilo v teh dneh v Vrbi, kaj so govorili in kaj vam je bilo najbolj všeč.

PREŠERNOV PRIJATELJ MATIJA ČOP

Ko govorimo o največjem geniju slovenske poezije Francetu Prešernu, ne moremo iti mimo človeka velikankega in najširše razgledanega duha, Prešernovega najboljšega prijatelja in žirovniškega rojaka Matije Čopa.

Matija Čop je po končanih studijah postal humanitetni profesor na Reki, od koder je odšel v Lvov, kjer je bil profesor na filozofski fakulteti. Leta 1827. se je vrnil v Ljubljano in bil najprej gimnazijski profesor, nato pa je kmalu postal knjižničar licejske knjižnice. 6. julija 1835 je utonil v Tomačevem, kjer se je kopal na Savi.

Zaradi svojega jezikovnega znanja in zaradi široke literarne razgledanosti in temeljitega poznavanja pesniških oblik je postal v slovenski literaturi vodnik v estetskih in književnih vprašanjih. Prešerna je vezalo nanj prijateljstvo že iz mladih let. V letih Prešernovega neuspelega uveljavljanja v advokatskem poklicu in v času Prešernove nesrečne ljubezni do Julije, ki nam je dala najlepšo slovensko ljubezensko izpoved „Sonetni venec“, pa je bil Čop Prešernu največja moralna opora. Nesreča, ki je spremljala našega največjega pesnika v tistih letih, se je s Čopovo smrtjo še povečala. Prešeren je še bolj osamel, življenje mu je postalo še bolj posuto s trnjem. Prešeren je zgubil s Čopovo smrtjo svojega najboljšega in najzvestejšega prijatelja, ki mu je kazal pot v bogastva svetovne literature.

Svojo bolečino ob izgubi prijatelja je Prešeren izrazil v pesmih „V spomin Matije Čopa“ in v nemški „Dem Andenken des Mathias Čop“. Zlasti v slednji, ki jo je za stoletnico „Poezij“ prevedel Janko Glazer, je izkristalizirana bolečina ob izgubi prijatelja, ki je pesnika tako stisnila, da je videl njeno odrešenje le v smrti. Če pomislimo, da je od Čopove smrti postajalo Prešernovo življenje vedno bolj nesrečno, potem razumemo z lahkoto zadnje verze imenovane pesmi:

„Vem, bil osamljen tujec si povsodi, bilo ni sreče zate ne kot zame; zdaj spiš mirno, več bol s teboj ne hodi. Privoščim mir ti večni na dnu jame; da pa tako si zgodaj moral umreti, predragi moj, in nas zapustil same, to tožil bom, dokler mi bo živeti...“

Tako je bilo in bo ostalo Čopovo ime nerazdruženo s Prešernovim.

se je 8. februarja popoldne zbralo okrog 3.000 ljudi iz okraja, pa tudi od drugod.

(Zaradi pomanjkanja prostora, pa tudi zaradi prekasno dospelih poročil bomo uspeh proslav tako iz Vrbe kot iz drugih krajev priobčili v prihodnji številki). Danes objavljamo le pismo pionirjev iz Vrbe, ki so se prvi oglasili:

„PIONIRJI GREDO NA PREŠERNOVO PROSLAVO“...

Pionirji iz Vrbe so poslali uredništvu „Jeseniškega kovinarja“ pismo z gornjim naslovom in sliko Prešernove rojstne hiše. Sliko z barvanimi svinčniki je napravil pionir Joško Zemlja in je kar dobra. V pismu, ki ga je spisala naša stara znanka in pionirka Ivanka, pravijo med drugim: „Ko je Prešeren v večernih urah hodil po stezi iz Vrbe proti Zabreznici, zreč v luno, je spesnil

Fizkultura in šport

KRMA VAS VABI

Agilno planinsko društvo Javornik-Kor. Bela, je v mesecu decembru otvorilo obnovljeno kočo na Zasipski planini v Krmi. Člani društva so z udarniškim delom doprinesli, da je bila ta planinska postojanka v rekordnem času obnovljena in dana na razpolago vsem planincem, smučarjem in prijateljem našega očaka Triglava.

V bivši Jugoslaviji so se tu nahajala velika lovišča, katera so izkoriščali bivši oblastniki vseh mogočih vlad. Toda danes je Krma odprta vsakemu poštenemu gorniku ali smučarju, ki ljubi lepoto in mir v svojem prostem času.

V pozni spomladi se tu nahajajo idealna smučišča in je najbolj važna prehodna točka v snegu: na Staničevo kočo, Kredarico in dalje na Triglav. V tej dolini je vsakoletni Triglavski smuk, katerega poznajo še izven meja naše domovine. V letnem času pa so izhodne točke na Triglav, Rjavino, Debelo peč, na Lipansko planino in dalje na Pokljuko.

Koča je oskrbovana vsako soboto popoldan do nedelje zvečer. Ima kuhinjo, jedilnico in spalnico za 20 prenočišč. V slučaju večjega obiska med tedom, naj se vsak organizator skupine obrne na odbor planinskega društva, ki mu da ključ pod pogojem izjave popolne odgovornosti za časa bivanja v koči.

Borba koroških Slovencev je tudi naša borba!

USPEH ŠD J. GREGORČIČA NA SMUČARSKEM PRVENSTVU SLOVENIJE

V dneh 5. in 6. februarja t. l. je bilo na Pokljuki smučarsko prvenstvo Slovenije v patrolnem teku na 12 km s streljanjem in v štafetnem teku 4x10 km. Naše društvo je postavilo na to tekmovanje 2 patroli in 2 štafeti, ki sta v hudi konkurenci dosegli lepe uspehe kljub temu, da so nastopili razen Knifca, Benedičiča, Stana in Klinarja le mlajši smučarji.

Prva patrola ŠD J. Gregorčiča je v sobotnem tekmovanju dosegla tretje mesto, če bi pa malo bolje streljali, kakor so, bi lahko iztrgali prvo mesto Kroparjem, ki so dobro tekli in dobro streljali. V drugi patroli pa je imel smolo tov. Dermelj, ki je zlomil smučko, kar je onemogočilo boljši plasman. Ta patrola je zasedla 10 mesto izmed 15 nastopajočih.

V nedeljskem štafetnem tekmovanju je prva štafeta v postavi Knific Jože, Stana Roman, Kersnik Vlado in Klinar Tone dosegla drugo mesto kljub temu, da je njen prvi tekmovalac Knific Jože tekel 8 km brez obeh palic in s tem potrdil visoko kvaliteto jeseniških tekačev, ki se sedaj pripravljajo za prvenstvo Slovenije v solo tekih in za državno prvenstvo. Vasja.

Nekaj navesti iz Centralne sind. knjižnice na Jesenicah

Shakespeare: Izbrano delo II. knjiga (Beneški trgovec, Kar hočete, Julij Cezar). — 1451/II.
Balzac Honore: Zgubljene iluzije, rom. v dveh knjigah. — 2090.
Tavčar Dr. Ivan Visoška kronika (Klajsje). — 1711.
Gogolj: Taras Bulba — 2093.
Gogolj: Ženitev (kom. v dveh dejanjih). — 2091.
Kranjec Miško: Pot do zločina. (Drama v treh dejanjih). — 2092.
Lafargue - Liebknecht: Spomini na Marxa — 2097.
Srbski realisti: — 2095.
Mihelič Tomislav: Meteorologija, Priročnik za letalce — 2096.
Stambolič Petar: Zadrugi pokret in kmečka mladina — 2098.

Pahor Jože: Moj tržaški naslov, črtice — 2128.
Ivanković Josip: Urarski priručnik, za izobrazbu stručnih kadrova — 2129.
Sabioncello - Filipovič: Laboratorijski priručnik II. dio, Kovine i Rudače — 2130.
Horvat ing. Oto: Mehanička tehnologija II. dio. — Materiala za gradnjo strojeva — 1921/II.
Jovanović Jovan — Zmaj: Pesmi za otroke — 2094.
Verner ing. Vl.: — Osnovni armiranog betona — 2086.
Petek Božo: Vazduhoplovno modelarstvo — 2018.
Čermelj Dr. Lavo: V svetu atomov — 2134.

Izpred sodišča

V dneh 26. in 27. januarja t. l. je bila pred okrajnim ljudskim sodiščem na Jesenicah javna razprava zoper nekatere bivše uslužbenke Okrajnega gostinskega podjetja hotela „Pošta“ na Jesenicah.

V tem podjetju so se namreč že dalj časa ugotavljale razne nepravilnosti in nerednosti, ki kljub opozorilom in nasvetom od strani kontrolnih organov in kljub pogostim izmenjavam poslovdij niso bile odpravljene. Pri točnem pregledu celokupnega poslovanja podjetja od nacionalizacije dalje, to je od 29. aprila 1948 do 22. novembra 1948 so bili ugotovljeni sledeči primanjkljaji na živilih in pijačah:

Za časa poslovanja Talarja Jožeta na živilih za vrednost din 29.381 in na pijači za din 17.114.

Za časa poslovanja Kaltenekarja Jožeta na živilih za din 25.833 in za časa poslovanja Sodja Silvota in Kosa Janeza na živilih za din 12.129 ter na pijači za din 21.007.

Sodišče je ugotovilo, da so obtoženi Sodja Silvo kot ekonom, Talar, Kaltenekar in Kos pa kot poslovodje brezvestno in malomarno opravljali zaupane jim posle. Talar, Kaltenekar in Kos so prevzeli eden od drugega in zopet oddali drugemu upravniške posle, ne da bi se prepričali o dejanskih zalogah živil in pijače, to je, niso izvršili primoprodajne inventure. Talar kot delegat ministrstva ob nacionalizaciji in kot najodgovornejši član komisije za izvršitev nacionalizacije ni izvršil dovolj vestno popisa nacionaliziranega premoženja, niti ni izpolnil tega popisa potem, ko so se pomanjkljivosti ugotovile. Sodja ni uvedel, niti si ni prizadeval uvesti najenostavnejše kartotečne in druge evidenčne službe. Posle eko-

noma je opravljal skrajno malomarno, brez čuta odgovornosti. Iz skladišča izdanih živil sploh ni tehtal ali pa zelo površno, dopuščal, da so uslužbenci jemali iz skladišča nekontrolirano razna živila itd. Obtoženec priznava, da za 100 litrov vina, ki se je popilo v kleti ali se razlilo, sploh ni odvedel denarja. Kaltenekar priznava, da je odgovoren za nerednosti, ker je puščal ključke od shrambe na razpolago kuharicam, ker je kljub večkratnim opozorilom direktorja okrajnih gostinskih podjetij popival s posebnimi gosti v kleti in ker ni niti ob prevzemu niti ob predaji posla izvršil inventure, ker je bil proti uslužbencem preveč popustljiv, kar vse je imelo za posledico moralno in materialno škodo. Isto velja tudi za obtoženega Kosa. Zanj še bolj, ker je v največji meri zanemarjal službo, zlasti v poznejši dobi. Kot nadrejeni ni nadziral soobtoženega ekonomu Sodje, čeprav je vedel za njegove nerednosti in okoriščenje. Nasprotno je z njim popival v gostinski kleti in sklenil z njim najožje prijateljstvo.

Sodišče je navedene obtožence spoznalo za krive, pri vseh pa je upoštevalo dosedanje neoporečnost, objektivne začetne težave, pri Kaltenekarju in Sodji delno priznanje, pri Talarju službeno preobremenitev in skrb za družino, pri Sodju in Kosu pa strokovno nesposobnost in neizkušnost. Soobtožena Masterl Ciril in Lužnik Frančiška sta bila oproščena.

Obsojeni so bili: Sodja Silvo na 6 mesecev odvzema prostosti, Talar Jože na 1 leto poboljševalnega dela, Kaltenekar Jože na 6 mesecev poboljševalnega dela in Kos Janez na 8 mesecev poboljševalnega dela.

Glas naših čitateljev

KAJ DELAJO TI LJUDJE?

V gornjem delu mesta Radovljice, ob cesti proti Bledu, stoji velika stavba z lepim napisom: Kavarna Triglav. Po šestih stopnicah in kratkem hodniku prideš v restavracijo, v kateri sedi nekaj delavcev, ki so prišli z dela. Radi bi se okrepčali.

Sedeš za mizo in čakaš, da bi te kdo postregel. Kmalu opaziš, da za točilno mizo ni nikogar. Iz radovednosti pogledaš skozi okence v kuhinjo. Kaj vidiš? Omizje ljudi, ki se glasno menijo o izidu igre na karte. Pokličesh natakarico, da ti prinese vino ali pivo. Ko ga popiješ, se zaradi mraza, ki vlada v restavraciji, odločiš za domov. Med potjo opaziš na vratih kuhinje napis: „V kuhinjo vstop prepovedan!“ Toda v kuhinji so bili vendar ljudje, začneš misliti. Celo igranje na karte so si dovolili za kuhinjsko mizo! Ko prideš na cesto, nehaš razmišljati o tem, porineš roke v žep in kljubuješ noči in mrazu.

Toda, če se oglasiš v restavraciji večkrat, vedno opaziš isto sliko. V restavraciji nikogar za postrežbo, v kuhinji pa stalni gostje pri vinu ali črni kavi, katero jim zmelje „gospa“ enega izmed kvartopricev. To se ponavlja iz večera v večer, kjer si „veleumni“ bistrijo svoje glave s kartami. Kdo so ti ljudje, se ne hote vprašati. Naštetimo jih nekaj: advokat, nacionalizirani tovarnarji in bivši trgovci, zraven pa seveda upravnik in knjigovodja Mestnih podjetij v Radovljici. Če zadnja dva izvzamemo, nastane vprašanje, kaj ostali delajo čez dan, da lahko vsak večer igrajo na karte do polnočne ure. Nastane tudi vprašanje, zakaj morajo naši delavci in službeni potniki sedeti v nezakurjeni sobi, advokat in drugi pa lahko sedijo v topli kuhinji, ne da bi pri tem kaj motili osobe pri njegovem delu. Odgovor je enostaven: Če lahko igraata upravnik in knjigovodja, zakaj ne bi bilo dovoljeno še ostalim igračem in to celo za denar, kar je menda prepovedano. No če že radi igrajo, naj

igrajo, ali vprašamo jih: Kako ste se ljudje iz „Monte Carla“ vključili v petletni plan?

Rdca.

NEPRAVILNOSTI V NAPROZI V KAMNI GORICI

Nedavno je Naproza v Kamni gorici prejela kontingent manufakturnega blaga. Ljudje so govorili, da se bo to blago delilo predvsem na udarniške karte, nato na stare točke in šele potem na nove točke. To bi bilo vsekakor tudi pravilno.

Seveda pa so v Naprozi — kot že večkrat — napravili po svoje in sicer po krivdi uslužbencev. Prav nič ni bilo treba, da so nekatere Kamnogoričanke že ob 5. uri zjutraj stale pred trgovino, povečini tiste, ki so pri vseh drugih akcijah zadnje, medtem ko so udarniki komaj vedeli, da se deli zanje blago. Jasno je, da večina čakajočih ni imela več starih točk, udarniških pa sploh še niso nikdar videle. Kljub pravilni odredbi, da se blago deli prvo na udarniške in stare točke, so ga nekatere ženske dobile na nove, tako da ljudje, ki nočejo in nimajo časa stati v vrstah, v Kamni gorici ne morejo dobiti tega, kar jim pripada. Poleg tega je čudno, da redkokdaj vidimo soproge nekaterih odbornikov stati v vrstah, kljub temu pa jim točke nikdar ne zapadejo.

Končno lahko rečemo, da je tudi napis „Konsum“ kar primeren za poslovanje v trgovini, kajti če v tretjem letu Titove petletke še vedno ne smatrajo za potrebno, da bi ga odstranili, potem je jasno, da taka trgovina ni preveč dobra.

GOSTOVANJE DRAMSKEGA ODESEKA PROSTOV. GASILSKE ČETE JESENICE V KRANJSKI GORI

Dne 23. januarja t. l. je dramski odsek Prostovoljne gasilske čete v Jesenicah gostoval v Kranjski gori z dramo „Mostovi“. Igra sama je dobro uspela, poznalo pa se je, posebno v prvem de-

ZASEDANJE OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA JESENICE

V smislu čl. 39 Splošnega zakona o ljudskih odborih sklicuje Okrajni izvršni odbor Jesenice V. redno zasedanje Okrajnega ljudskega odbora dne 19. februarja 1949 (sobota) v Fizikurnem domu na Jesenicah s pričetkom ob 8.30. uri zjutraj.

Uvodni del:

1. Otvoritev zasedanja;
2. Volitev verifikacijske komisije;
3. Izvolitev dveh zapisnikarjev in overovateljev zapisnika;
4. Izvolitev delovnega predsedstva;

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega zasedanja in poročilo na sklepe IV. zasedanja;
2. Gospodarsko-politični referat o delu Okrajnega ljudskega odbora;
3. Letno poročilo Okrajnega ljudskega sodišča;
4. Diskusija na referat in poročilo;
5. Predlog in sprejetje proračuna za leto 1949;
6. Diskusija;
7. Ustanovitev novih okrajnih podjetij:
 - a) odkupnih podjetij;
 - b) tovarne eteričnih olj;
 - c) okrajne lekarne;
 - d) okrajnega avto-prevoza;
8. Sprejetje uredb o obvezni oddaji mleka in obveznem prijavljanju sprememb v živinoreji;
9. Spremembe v Izvršnem odboru;
10. Slučajnosti;
11. Sprejetje sklepov;
12. Zaključek zasedanja.

Opozarjamo, da je udeležba za odbornike na zasedanju obvezna. Odborniki naj pineejo s seboj poverilnice. — Volilci okraja Jesenice vljudno vabljeni.

Smrt fišizmu — svobodo narodu!

Tajnik OLO: Preds. OLO:
Kolar Matevž s. r. Voljč Ignac s. r.

KMETIJSKA ZADRUGA z o. j. BOHINJSKA BELA

sklicuje za dne 14. februarja 1949 ob 7. uri zvečer v Mladinskem domu na Bohinjski Beli

redni občni zbor

s sledečim dnevnim redom:

1. Otvoritev zbora, 2. Izvolitev verifikacijske komisije in zapisnikarja, 3. Izvolitev predsedstva zbora, 4. Poročilo upravnega odbora, 5. diskusija o poročilu upravnega odbora, 6. Poročilo o finančnem stanju KZ, 7. Poročilo nadzornega odbora, 8. Razrešnica uprav-

janju nekaj strah pred izvedbo. Drugo dejanje je poteklo bolje, v tretjem dejanju pa je igra spet padla, očitno zaradi prevelikega krepčevanja z opojnimi pijačami.

Če je kljub vsem nedostatom igra v splošnem dobro uspela, so povsem odveč zaigrali še enodejanko „Fejst fant“. Ne vem, zakaj so prav na koncu prikazane drame hoteli publiko zadovoljiti še s to brezpomembno in nesmiselno bedarijo? Ali so mislili, da Kranjskogorčani prenesejo vsako prismođarijo? Tudi to, da je bila žeja igralcev v tem komadu nepopisna, da se je vsem poznala vrtoglavo, je zelo klaverno spričevalo za nastopajoče.

Želimo, da bi požrtvovalna igralska družina, kljub gornji ostri kritiki, nadaljevala z delom in izrezala to rak-rano enkrat za vselej.

Maja.

nemu odboru, 9. Volitev upravnega in nadzornega odbora ter delegatov za občni zbor OZKZ, 10. Sprejem načrta za tekoče leto -949, 11. Slučajnosti.

Udeležba je za vse člane obvezna. V primeru, da občni zbor ob določeni uri ne bo sklepčen, bo občni zbor pol ure kasneje, ki bo sklepčen ob vsaki udeležbi.

Odbor.

PRIJAVA POTREB KURIVA V OKRAJU JESENICE

Poverjenišvo za trgovino in preskrbo OLO Jesenice poziva vse ustanove, podjetja, urade, šole, obrtnike itd., da takoj prijavijo potrebo kuriva za ogrevanje prostorov za leto 1949/50. Prijavo je treba vložiti najkasneje do 20. februarja 1949 na poverjenišvo za trgovino in preskrbo OLO Jesenice. Poznejših prijav se ne bo upoštevalo.

MLADINI IN NJIHOVIM STARŠEM

Pred kratkim se je ustanovil pri Sindikalnem kulturno-umetniškem društvu na Jesenicah harmonikaški zbor. Zaradi tega vabimo našo mladino in njihove starše, zlasti one, ki imajo harmonike, da prijavijo svoj vstop k zboru, ki ima sedež v Titovem domu. Vaje harmonikašev so dvakrat na teden in sicer v torkih in petkih zvečer pod vodstvom tov. Rinaldo Milana. Pričakujemo čim številnejšega odziva naše mladine, ki naj z glasbo razveseljuje življenje delovnih ljudi.

POZIV

Prosimo tovariše in tovarišice, ki so obiskovali prvi letnik meščanske šole Franceta Prešerna na Jesenicah in isto zaključili leta 1924, torej pred 25 leti, da javijo svoje naslove uredništvu „Jesenškega kovinarja“ vsaj do konca februarja 1949.

Mislimo, da je prav, da se po 25 letih znova sestanemo in se tovariško pogovorimo o preteklosti — najboljše kje ob jezeru ali ob morju. Sicer so naslovi prav zaradi tega potrebni, da določimo čas in kraj sestanka.

MESTNI KINO JESENICE

predvaja sovjetski film:

Z o j a

Predstave:

v petek 11. februarja ob 18. in 20. uri
v soboto 12. februarja ob 18. in 20. uri
v nedeljo 13. februarja ob 16., 18 in 20. uri.

Mladina v nedeljo dopoldne 13. februarja ob 11. uri Matineja po znižanih cenah.

Ameriški film

N o r i c a

Predstave:

v torek 15. februarja ob 18. in 20. uri
v sredo 16. februarja ob 18. in 20. uri
v četrtek 17. febr. ob 18. in 20. uri

Sovjetski film

R d e č a r u t a

Predstave:

v petek 18. februarja ob 18. in 20. uri
v soboto 19. februarja ob 18. in 20. uri
v nedeljo 20. febr. ob 16., 18. in 20. uri
Mladina v nedeljo 20. februarja ob 11. uri dopoldne Matineja po znižanih cena 4 din.

Vabi uprava!

100.000 dinarjev

lahko zadeneš s četrtinsko srečko, ki stane 50 dinarjev in jo kupiš pri OKRAJNEM ODBORU VOJAŠKIH VOJNIH INVALIDOV NA JESENICAH ali pa v trafikah